

עת"א 34329/03 - אפרים סולימן (אסיר), נגד שרות בתי הסוהר- מחקמת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחויזי בחיפה

20 ממרץ 2014

עת"א 14-03-34329 סולימן(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר ואח'
בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העוטר אפרים סולימן (אסיר), ת"ז 200450815

נגד

1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר

המשיבים

2. מדינת ישראל

פסק דין

ענייןיה של עתירה זו בבקשתו של העוטר, נאשם העצור עד תום ההליכים, לצתת לחופשה מיוחדת לצורך השתתפות בחתונות אחواتו, האמורה להתקיים ביום 23.3.14, באולם "ארמוניות חן" שברחובו שלמה המלך 29 בבני ברק. כפי שפורט בהחלטות קודמות, העוטר הגיע בקשה לעיון חוזר בהליך המעצר (תיק מ"ת 14-01-59650) בבית משפט השלום בתל אביב, ובמקביל הוגשה גם עתירה זו. לאחר שניתנו מספר החלטות על ידי בית משפט זה, לרבות החלטה למחיקת העתירה, הודיע העוטר כי הוא ביקש למחוק את בקשתו לעיון חוזר, ו.mapbox כי ההחלטה ניתנת במסגרת עתירה זו.

למען הסדר יציין כי עד לשעות האחרונות טרם בוטל תאריך הדיון הקבוע ביוםנו של בית משפט השלום בתל אביב. עם זאת יזכיר כי בבקשתו של העוטר/העצור בתיק המתנהל בתל אביב לביטול הדיון שם (בקשה מס' 8, אשר הוגשה בשעה 12:26) הגיעו לעיונו של שופט וממערכת נת המשפט ניתן לראות כי ניתנה החלטה בבקשתו היום בשעה 16:36. אלא שבית משפט זה אינו יכול לעיין בהחלטה.

בנסיבות אלו, בהסכמה ב"כ הצדדים, אדון בעתירה זוatz על בסיס המסמכים שהוצעו לעיוני.

למען הסדר יזכיר כי העוטר הגיע את כתבי טענותיו וכן את בקשתו כי הדיון יתקיים בבית משפט זה על בסיס החומר הכתוב. שב"ס הגיש כתוב תשובה וכן העביר לעיון בית המשפט חומר חסוי בעניינו של העוטר.

לאחר שיעינתי בטיעוני הצדדים ובחומר החסוי שהוצע לעיוני, החלטתי לדוחות את העתירה.

בטרם אתיחס לטיעוני הצדדים, יזכיר כי גם שמדובר בעתירת אסיר, הרי שאין מדובר באסיר שפט אלא בנאשם המצוי בהליך מעצר עד תום ההליכים. מכאן פקודת החופשות אינה חלה על העוטר, וככלל, בהיותו עצור, אין הוא זכאי לצתת

עמוד 1

לחופשה. עוד יותר לעניין זה, וזאת בהתייחס לאירועו בגין הוגשה הבקשה, כי בשים לב לפקודות שב"ס, אין להוציא אסירים או עצורים בלבדיו לאולמות שמחות, וזאת מחשש לפגעה בסוחרים וכן באסיר/עצור עצמו.

במקרה שבפני, מעבר כאמור בפקודות, הוצג לעוני חומר מודיעיני המצביע על סיכון, הן לעותר והן לאחרים, חלקו קשור במישרין לדין המתנהל בעניינו של העותר בתל אביב, וחלקו הקשור לעברו הפלילי המכובד של העותר. לא אפרט מעבר כאמור לעיל. יאמר רק כי סיכון המידעים מצביע על מסוכנות, הן לציבור, הן לגורם מסוימים שאוזכרו במידע והן לעותר עצמו, זאת מעצם הוצאתו לחופשה ובמיוחד בשים לב למקומות שבו עתידה החותונה להיערך.

בנסיבות אלה, החלטת שב"ס שלא לאשר את הוצאת העותר לחופשה, היא החלטה סבירה, המבוססת על תשתית ראיות מנהליות ראיות, שהתקבלה במסגרת סמכותו של שב"ס כחוק. לא מצאתי כי מתקיימת עילה המצדיקה את הטעבותו של בית משפט מנהלי בהחלטה. לעניין זה אבהיר, כי בית המשפט אינו מתעלם מהחשיבות של חתונת קרוב משפחה בדרגה ראשונה, ואולם הסיכון העולה מהעותר, כמפורט לעיל, מבסס את ההחלטה שכאמור, התקבלה כדי ולאחר שנשקלו השיקולים הרואים.

מצאתי לנכון להציג זאת כדי להבהיר שהטעם לאי-הוצאת העותר לחופשה, שהוא טעם סביר בנסיבות העניין, אינו נועז רק בסיווגו של העותר עצור (להבדיל מאסיר) ובהתאם להוראות הפקודה, אלא שמדובר מעבר לכל אלו, בשיקול דעת ענייני המביא לידי ביטוי את רמת המסוכנות הנשקפת מהאפשרות של הוצאת העותר לחופשה.

נרשמה הודעת שב"ס, כי מאחר ומדובר בחתונת אחותם של העותר, תתאפשר משפחתו לבקרו במסגרת ביקור מורחב בבית המעצר, הכל כਮובן בכפוף לסדרי הביטחון הנדרשים ובהתאם לפקודות.

בסיכוםו של דבר, העתירה נדחתת.

יש לשלווח החלטה בדחיפות לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"ח אדר ב
תשע"ד, 20 מרץ 2014,
שעה 22:21, בהעדך
הצדדים.
ר' שפירא, ס. נשי